

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-4Csp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119378033
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:6119378033.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpená: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688 o zaplatenie 11.343,68 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaná má **n á r o k** na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Poštová banka, a. s., sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 17.09.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 11.343,68 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.227,91 Eur od 12.07.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, dňa 28.09.2011 uzatvorila Poštová banka, a. s. v právnom postavení veriteľa a žalovaná v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2636005288 (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“). Žalovaná svojím podpisom na Zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe Zmluvy Poštová banka, a. s. poskytla žalovanej peňažné prostriedky v sume 15.000,- Eur (ďalej aj len „Istina“). Žalovaná sa v zmysle Zmluvy zaviazala vrátiť Poštovnej banke, a. s. istinu a zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej spolu aj ako „Úver“). Žalovaná neplnila Úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením Úveru Poštová banka, a. s. v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornila žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti Úveru a nakoľko žalovaná na Upozornenie nereagovala, vyhlásila dňa 19.06.2017 Úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru žalovaná vykonala nasledovné úhrady: dňa 22.05.2018 sumu vo výške 50,- Eur a dňa 11.07.2018 sumu vo výške 50,- Eur. Jednotlivé splátky žalovanej sú uvedené v Aktuálnom stave úveru v časti „Zaplatené splátky“ vyhotovenom z bankového informačného systému Poštovej banky, a. s.. Právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a. s. pred podaním žaloby, opätovne vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná však do podania žaloby žiadnu ďalšiu úhradu z Úveru nevykonala. V súlade so Zmluvnými dokumentmi vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 11,90 % ročne. Napriek tomu, že v súlade

s Obchodnými podmienkami je žalobca v prípade, ak sa Úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve, žalobca si neuplatňuje voči žalovanej zmluvné úroky po zosplatnení Úveru. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanej od momentu zosplatnenia Úveru len zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. vo výške 5,05 %. Platby vykonané žalovanou po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru sa započítavajú prednostne na istinu. Určujúcim dátumom pre začatie úročenia zákonným úrokom, a to percentom z dlžnej istiny po vykonaní poslednej úhrady žalovanej, je deň nasledujúci po poslednej vykonanej platbe zo strany žalovanej. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi dlžné sumy: a) Istinu vo výške 10.227,91 Eur, b) Vyčíslený úrok z Istiny vo výške 540,59 Eur (ide o súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia Úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru), c) Vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 547,18 Eur (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatnenia Úveru do vykonania poslednej úhrady žalovanou), d) zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.227,91 Eur od 12.07.2018 do zaplatenia; e) poplatky vo výške 28,- Eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 03.10.2019 platobný rozkaz č. k. 13Up/1212/2019, ktorým vyhovel žalobe v celom rozsahu a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.343,68 Eur, úroky z omeškania a náhradu trov konania.

4. Žalovaná podala odpor proti platobnému rozkazu, ktorým žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Poukázala na to, že v konaní ide o spotrebiteľskú zmluvu a preto treba skúmať, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či nie je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná zároveň vzniesla námietku premlčania.

5. Nakoľko žalovaná podala včas odpor proti platobnému rozkazu s vecným odôvodnením, platobný rozkaz sa zrušil v celom rozsahu. Spis bol postúpený Okresnému súdu Piešťany dňa 14.02.2020.

6. Uznesením č. k. 4Csp/8/2020 - 181 zo dňa 04.01.2021, právoplatným dňa 11.03.2021, súd pripustil, aby do konania na strane žalobcu namiesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a. s. vstúpil ako žalobca spoločnosť R Collectors s. r. o..

7. Zástupkyňa žalovanej v rámci vyjadrenia sa k žalobe podľa § 181 ods. 1 CSP uviedla, že žalovaná nesúhlasí so žalobou, nakoľko má za to, že boli porušené viaceré zákonné ustanovenia. Čo sa týka podpisu samotnej zmluvy, zmluva je zároveň aj žiadosťou a má za to, že i podľa § 9 ods. 1 nemá táto zmluva písomnú formu a to z dôvodu, že pri podpise zmluvného formulára 19.09.2011 žalovanou boli evidentne vyplnené len články 1.2 a z článku 3 len odseky 2 až 12 na predtlačenom formulári a prvý odsek článku 3, ktorý je nazvaný Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, boli dotlačené veriteľom v čase, kedy podpísal on túto zmluvu. V žiadosti v článku 2 je uvedené, že žiada o úver vo výške 17.000,- ale dodatočne tam bolo doplnené, že veriteľ jej dal k dispozícii len 15.000,- v splátkach po 146,66 a pozostávajúce úroky. Náklady spotrebiteľa, ktoré mala na úver zaplatiť, boli vo výške 2.557,33, ale pokiaľ sa prepočíta výška splátky plus 120 splátok, ktoré mala zaplatiť, tak suma, ktorú mala zaplatiť žalovaná na úver je 21.236,67 Eur, čo v žiadnom prípade nespĺňa 15.000 + 2.557,33. Preto aj RPMN je zle uvedené, nie je tam celková výška úveru. Ďalej namietla, že nebola skúmaná bonita a v zmysle § 7 ods. 1 nie je oprávnený veriteľ požadovať od spotrebiteľa zosplatnenie úveru a tým pádom, pokiaľ nebol úver zosplatnený, považuje ho za živý a nemohol byť postúpený na ďalšiu osobu. S poukazom na § 53 ods. 9 zosplatnenie úveru považuje za neplatné.

8. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. PN-4Csp/8/2020 – 350 zo dňa 01.07.2024, ktorým výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.240,18 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.240,18 Eur od 12.07.2018 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 65,- Eur mesačne splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného uhradenia dlhu s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,50 %.

9. Na základe žalovanou podaného odvolania vec preskúmal Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením č. k. 24CoCsp/35/2024 – 388 zo dňa 18.06.2025, právoplatným dňa 10.07.2025, rozsudok súdu prvej

inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Výrok II. rozsudku nadobudol právoplatnosť dňa 02.08.2024.

10. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že vo výzvach právneho predchodcu žalobcu adresovaných žalovanej v súvislosti s omeškaním splátok a možnosťou vyhlásenia úveru za predčasne splatný, resp. v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti nie je konkretizovaná splátka, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, nie je preto možné súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu bol oprávnený úver zosplatniť, keď ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalovanej o nemožnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu, pretože išlo o tzv. živý úver. Otázka platnosti „zosplatnenia „ úveru pritom bola medzi stranami sporná a mala podstatný vplyv na ustálenie aktívnej legitímácie žalobcu v spore. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledku čoho nedostatočne preskúmal a konštatoval aktívnu legitimáciu žalobcu v spore. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia – nesprávnej aplikácie zákonných ustanovení prvoinštančný súd sa napriek dostatočne zistenému skutkovému stavu nesprávne vyrovnal so skutočnosťami, ktoré majú zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci.

11. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní pri aplikácii príslušných právnych noriem (§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona o bankách) vychádzať z výkladu najvyššieho súdu v citovanom rozhodnutí a opätovne preskúmať aktívnu legitimáciu žalobcu. Povinnosťou súdu prvej inštancie je rešpektovať právny názor odvolacieho súdu.

12. Súd prvej inštancie riadiac sa intenciami odvolacieho súdu vo veci opätovne riadne konal a rozhodol, zaoberajúc sa argumentáciou sporových strán a listinnými dôkazmi predloženými v priebehu konania, za účelom ich následného právneho posúdenia a opätovného zhodnotenia. Strany sporu návrhy na doplnenie dokazovania nemali. Súd na doplnenie dôkazov sporové strany nevyzýval, nakoľko skutkový stav bol dostatočne zistený. Nesprávne bolo právne posúdenie veci.

13. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že zjednocujúce uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 pojednáva o možnosti zosplatnenia úveru iba v prípade, ak je konkretizovaná splátka úveru, pre ktorú sa úver zosplatňuje. Na základe uvedeného má za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný a žiadala žalobu zamietnuť.

14. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o úvere lepšia splátka zo dňa 28.09.2011, reporty k skúmaniu bonity, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.05.2017 s podacím hárkom, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.06.2017 s doručenkou, aktuálny stav úveru ku dňu 31.08.2019 a k 08.12.2020.

15. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.

16. Súd sa oboznámil so žalobou, odporom žalovanej, písomnými vyjadreniami strán sporu, prednesmi zástupkyne žalovanej na pojednávaní a vykonal dokazovanie listinami, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

17. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Poštová banka, a. s. a žalovaná ako dlžník - žiadateľ, uzatvorili dňa 28.09.2011 Zmluvu o úvere lepšia splátka č. 2636005288, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezhotovostný úver vo výške 15.000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 120 mesačnými splátkami vrátane poplatku za správu a vedenie úverového účtu vo výške 146,66 Eur (výška mesačnej splátky 145,- Eur, poplatok za správu a vedenie úverového účtu 1,66 Eur), s dátumom 1. splátky 15.10.2011 a dátumom každej ďalšej splátky k 15. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dňa 15.09.2021. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 3 %, ročná percentuálna miera nákladov 3,29 %, priemerná RPMN 11,89 % a celková výška nákladov 2.557,33 Eur.

18. Listom označeným ako Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.05.2017 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 28.09.2011 a obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke

neuhradila svoje záväzky voči banke. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovanú, že ku dňu 22.05.2017 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.783,96 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 1.764,96 Eur a poplatkov vo výške 19,- Eur. V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne a žiadať o úhradu celej úverovej pohľadávky. Podľa poštového podacieho hárku bola výzva odoslaná žalovanej dňa 23.05.2017.

19. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.06.2017 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že nakoľko svojím konaním podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 28.09.2011 a obchodných podmienok, stala sa jej úverová pohľadávka k 19.06.2017 predčasne splatnou v celom rozsahu. Dlžná suma vo výške 10.896,50 Eur pozostáva z dlžnej istiny 10.327,91 Eur, úroku 540,59 Eur a poplatkov za upomienky 28,- Eur a poistného 0,- Eur. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Podľa pripojenej doručky bola výzva doručená žalovanej dňa 22.06.2017.

20. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 08.12.2020 súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 15.000,- Eur. Žalovaná uhradila na úver celkom 12.759,82 Eur. Do omeškania sa dostala so splátkou splatnou dňa 15.10.2016.

21. Podľa predložených reportov právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovanej.

22. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

23. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

24. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

35. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

36. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

37. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

38. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

39. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť. Súd vyhodnotil žalobu v zostávajúcej časti ako nedôvodnú, preto ju v celom rozsahu zamietol.

40. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu, Poštovou bankou, a. s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 28.09.2011 uzatvorená Zmluva o úvere lepšia splátka, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 15.000,- Eur. Hoci predmetná zmluva o úvere je zmluvou podľa § 497 Obchodného zákonníka, zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože je nesporné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupovala teda ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah založený medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa.

41. Vychádzajúc z dohodnutých zmluvných podmienok, žalovaná bola povinná splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 145, Eur. Podľa ustanovenia § 565 v spojení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, pričom ak sa jedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, dodávateľ môže právo podľa § 565 uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky mali právny predchodca žalobcu a žalovaná dohodnuté priamo v zmluve.

42. Žalobca žalobu postavil na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu ku dňu 19.06.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru po tom, čo bola žalovaná upozornená na možnosť uplatnenia tohto práva veriteľa. Pokiaľ ide o vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, právo právneho predchodcu žalobcu zosplatiť úver mali strany uvedené priamo v zmluve. Pri uplatnení tohto práva veriteľ musí dodržať zákonný postup podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

43. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná nespĺcala poskytnutý úver riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 22.05.2017 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1.783,96 Eur pozostávajúcej z omeškanej splátky 1.764,96 Eur a poplatkov vo výške 19,- Eur a súčasne žalovanú upozornil, že pokiaľ nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Nakoľko žalovaná požadovanú sumu nezaplatila, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 19.06.2017 vyhlásil úver za predčasne splatný k 19.06.2017.

44. Vzhľadom na skutkové tvrdenia žalobcu a predložené listinné dôkazy týkajúce sa tvrdeného predčasného zosplatenia úveru súd skúmal, či právny úkon vyhlásenia okamžitej splatnosti celého zostatku poskytnutého spotrebiteľského úveru bol uskutočnený za splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a či realizáciou tohto právneho úkonu žalovaná skutočne stratila výhodu splácať úver v mesačných splátkach a či veriteľovi vzniklo právo žiadať od žalovanej zaplatenie celej pohľadávky naraz. Po vyhodnotení uvedeného dospel súd k záveru, že k realizácii tohto právneho úkonu nedošlo platne (riadne) a žalovanej miesto toho naďalej aj po 19.06.2017 svedčilo právo splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach a veriteľ nemal právo žiadať od žalovanej zaplatenie celého zostatku poskytnutého úveru naraz, a to s poukazom na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022.

45. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveného v uznesení z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022 platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ spôsobuje

v drvinej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej OZ o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).

46. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). S ohľadom na uvedený záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné právny úkon veriteľa zo dňa 22.05.2017, ktorým vyzval žalovanú na úhradu dlžnej časti úveru vo výške 1.783,96 Eur s upozornením na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný, vyhodnotiť za absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre svoju neurčitosť, resp. podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákonnej úpravy v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ totiž veriteľ v tomto právnom úkone presne neurčil, pre ktorú konkrétnu anuitnú (mesačnú) splátku mieni využiť svoje právo vyhlásiť okamžitú splatnosť celého zostatku úveru, ale len vo všeobecnosti vyzval žalovanú na úhradu „pohľadávky banky vo výške 1.783,96 Eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 1.764,96 Eur a poplatkov vo výške 19,- Eur“, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu tohto práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok, t. j. uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt, a to trojmesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorej nesplnenie sa má stať splatný celý dlh, a pätnásťdňovej lehoty na upozornenie spotrebiteľa o možnosť uplatniť právo žiadať o zaplatenie celého dlhu pred jeho reálnym uplatnením. Inak povedané, v prípade výzvy veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, by z tohto právneho úkonu malo byť nepochybné, že spotrebiteľ je v omeškaní so zaplatením tej ktorej individualizovanej splátky, pre ktoré omeškanie v prípade jeho trvania je viac ako tri mesiace, bude môcť veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pričom táto výzva sa musí dostať k spotrebiteľovi najneskôr 15 dní predtým, ako veriteľ toto právo uplatní. Výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako o tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplatneniu celej pohľadávky. Jedná sa o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, ktoré môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke, za splnenia podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preto je potrebné a nevyhnutné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Právne úkony veriteľa podľa ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. list označený ako upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.05.2017 a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.06.2017 neuvádzajú konkrétnu nezaplatenú splátku, pre ktorú bol úver zosplatnený, v dôsledku čoho uvedené právne úkony súd považuje za neplatné v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

47. K určitosť výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.06.2024, ktorý konštatoval: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomostí dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“

48. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25.01.2024, v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

49. Zosumarizujúc vyššie zmienené, pre platný právny úkon zosplatnenia (v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatňuje celý dlh. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že k uplatneniu práva veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť celého zostatku spotrebiteľského úveru nemohlo platne a účinne dôjsť, pretože zo strany veriteľa neboli pri tomto právnom úkone splnené osobitné podmienky vyžadované § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. októbra 2024).

50. V nadväznosti na záver súdu vo vzťahu k neplatnému zosplatneniu úveru súd zároveň poznamenáva, že následkom toho, že nedôjde k zosplatneniu pohľadávky, (či už z vôle veriteľa alebo ako dôsledok nesplnenia zákonných /zmluvných náležitostí zosplatnenia pohľadávky) je skutočnosť, že veriteľ je oprávnený od dlžníka požadovať iba sumu jednotlivých splátok, ktoré sa stávajú splatnými podľa zmluvy. Ak však veriteľ uplatňuje na súde ako spotrebiteľský spor dlžnú sumu titulom zosplatnenia (ktorá je aj tak vyčíslená) a následne by (v dôsledku zistenia, že na zosplatnenie nebol splnený zákonný predpoklad) uplatňoval túto sumu alebo jej časť titulom jednotlivých splátok, išlo by podľa súdu o takú podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností, ktoré možno považovať v zmysle § 140 ods. 2 CSP za zmenu žaloby, ktorá sa však podľa § 294 CSP v spotrebiteľských sporoch, v ktorých je žalovaným spotrebiteľ, nepripúšťa. Nakoľko žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, pričom v spotrebiteľskom spore zmena žaloby (ktorou je aj zmena podstatných skutkových tvrdení) nie je v zmysle ust. § 294 CSP prípustná, ak je žalovaným spotrebiteľ, súd nemohol nárok posudzovať inak, napríklad ako plnenie jednotlivých nezosplatnených mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný nárok vyplývajúci z iných skutkových tvrdení, ktorý žalobcom ani nebol uplatnený (obdobne Krajský súd v Žiline, sp. zn. 10CoCsp/49/2021 zo dňa 31.03.2022, sp. zn. 6CoCsp/49/2021 zo dňa 29.04.2022).

51. Nie je úlohou súdu v prípade nekonkrétnej notifikácie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (a následne aj úkonu veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka) preskúmaním platobnej histórie úverového vzťahu, či „rozpočítavaním“ dlžných súm zisťovať (čo naráža aj na „procesné limity“ v zmysle § 132 ods. 2 CSP), pre ktorú dlžnú splátku mohol veriteľ úver zosplatniť. Vo svojej podstate by nešlo o nič iné, ako len na základe vlastnej iniciatívy konajúceho súdu (a namiesto žalobcu, ktorého takáto povinnosť zaťažuje) vymedzenie takého skutkového stavu, ktorý zodpovedá hypotéze príslušnej právnej normy a na základe ktorého by bol žalobca v spore (aspoň čiastočne) úspešný. Niet najmenších pochyb, že takáto požiadavka je v absolútnom rozpore nielen s princípmi civilného sporového konania, ale prioritne v rozpore s elementárnymi ústavnými zásadami nestrannosti súdu a rovnosti postavenia strán pred súdom (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.11.2024, sp. zn. 9Co/138/2024).

52. Nakoľko nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemohlo dôjsť ani platnému postúpeniu pohľadávky banky - veriteľa na postupcu – R Collectors s. r. o. podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

53. Žalobca sa v spore domáhal voči žalovanej zaplataenia žalovanej sumy titulom neuhradených záväzkov žalovanej z úverovej zmluvy uzavretej s Poštovou bankou, a. s., pričom žalovanú pohľadávku mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.10.2020 od Poštovej banky, a. s., t. j. od banky, preto súd v prvom rade skúmal aj aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu, súbežne však pre vyhodnotenie aktívnej vecnej legitímácie bolo v danom prípade potrebné skúmať aj skutočnosť, či došlo k predčasnej splatnosti úveru zo strany pôvodného veriteľa, banky.

54. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju

žiadan z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Vecná legitímácia účastníka je stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý odpovedá na otázku, či je žalobca nositeľom tvrdeného subjektívneho práva a či žalovaný je nositeľom tvrdenej subjektívnej povinnosti. Ide teda o to, či uplatnený nárok si podľa hmotného práva mohol uplatniť práve žalobca a či v žalobe označil pasívne legitímovaný subjekt, ktorý je podľa hmotného práva nositeľom povinnosti, o ktorú v konaní ide. Nedostatok vecnej legitímácie vedie k zamietnutiu žaloby.

55. Z vyššie uvedeného záveru, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, vyplýva, že konečná splatnosť úveru nastala až končenou splatnosťou úveru podľa zmluvy dňa 15.09.2021. Zmluva o postúpení pohľadávok medzi Poštovou bankou, a. s. a žalobcom bola uzatvorená dňa 16.10.2020. Postúpenie pohľadávky z banky na tzv. „inú osobu“ je možné realizovať len v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením opačnej argumentácie by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska. Predmetom postúpenia z banky na nebankovú spoločnosť, ako je tomu v uvedenom prípade, môžu teda byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti pri súčasnom splnení podmienky, že banka písomne vyzvala svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržite 90 dní.

56. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že Poštová banka, a. s. ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.10.2020 pohľadávku z úveru, ktorý nebol splatný a zmluvou o postúpení pohľadávok tak bol postúpený živý úver v rozpore so zákonom o bankách. Na základe listinných dôkazov predložených žalobcom v súdnom spore súd vyhodnotil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania postupiteľnosti predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa, t. j. banky na žalobcu. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, preto súd žalobu zamietol. Súd mal z listinných dôkazov za preukázané, že Poštová banka, a. s. poskytla žalovanej spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v určených splátkach. Žalovaná sa dostala do omeškania a úver riadne a včas nesplácala. Banka mohla svoju pohľadávku z úverovej zmluvy v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách voči žalovanej postúpiť inému subjektu iba v prípade, že postupovaná pohľadávka je už splatnou, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

57. Na základe uvedeného súd uzatvára, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, preto súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

58. Vzhľadom na záver súdu o neplatnom zosplatnení úveru súd žalobu žalobcu zamietol, a to bez toho, aby podrobil zmluvu prieskumu, či spĺňa všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a teda či nie je dôvod úver podľa tohto zákona posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov a či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou. Vzhľadom na následný záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu súd sa ďalej nezaoberal vecnou opodstatnenosťou žaloby v jej merite, ale žalobu bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

59. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

62. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

63. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 a 3 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní plne úspešná, priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

64. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.